

[Arbejdsministeren]

Hr. Niels Højland udtalte sig positivt om hovedideen i forslaget, dog ikke sådan, at der blev givet grønt lys, og det forstår jeg ganske udmærket. Der var nogle detaljer, som hr. Niels Højland ønskede at studere nærmere, men jeg takker og kvitterer for den positive generelle melding.

Så er der fru Lilli Gyldenkilde. Her er måske den største afstand mellem regeringen og så SF. Der er i og for sig ikke noget naturstridigt i det. Vi har somme tider oplevet, at vi har stået relativt tæt på hinanden, men det forestiller jeg mig naturligvis ikke at vi kan under alle forhold. Jeg er ikke enig i, at der i systemet som sådant ikke ligger incitament for arbejdsgiverne til at nedbringe hjemsendelsesledigheden. Jeg synes, at man også godt må placere et incitament hos lønmodtagerne. Her er det jo så forslaget om disse beskedne 300 kr., som jeg forstod at fru Lilli Gyldenkilde meget kraftigt tog afstand fra. Efter min opfattelse er det særdeles relevant at lægge et incitament også hos lønmodtagerne, som jo skal være med til at tilrettelægge arbejdet på en sådan måde, at man undgår hjemsendelsesledigheden. I en række tilfælde, jeg vil ikke sige kunne de blokere det, men vil de i hvert fald kunne vanskeliggøre det. Derfor er det vigtigt også at placere et incitament på lønmodtagerens side, men ikke vildt og urimeligt og uoverkommeligt. Det kan man altså selv med den bedste vilje eller den ondeste vilje heller ikke påstå at forslaget om de 300 kr. er udtryk for.

Hr. Helge Sander var positiv over for forslaget. Det kvitterer og takker jeg for. Ligeledes fru Pia Christmas-Møller, som også var inde på spørgsmålet om sammenhængen mellem nedsettelsen af a-kasse-kontingentet og sammenhængen med skatteforslagene, og det har jeg allerede været inde på.

Så er der Socialdemokratiet tilbage, og det er ikke helt tilfældigt, at jeg gemmer Socialdemokratiet til sidst. Det er sådan, at Socialdemokratiet ikke er ubekendt med de ideer, der ligger i lovforslag nr. L 18. De har vist ved adskillige lejligheder været præsenteret for det. Jeg har da opfattet situationen sådan, at disse forslag bestemt ikke på nogen måde gav anledning til en kraftig afstandtagen. Der var måske nogle detaljer, man kunne diskutere, men hovedprincipperne som sådanne, forstod jeg indgik i det samlede kompleks, hvorom hr. Svend Auken

som bekendt har udtalt, at der var enighed om de 98 pct. Derfor skal jeg da ikke lægge skjul på, at det var med nogen overraskelse, at jeg iagttog nogle udtalelser fra fru Jytte Andersen til LO-Bladet og senere til Det Fri Aktuelt. Jeg lyttede også omhyggeligt til ordføreren i dag, hr. Ole Vagn Christensen. Jeg har været lige ved at opfatte det på en sådan måde, at Socialdemokraterne sagde, at det, vi næsten var enige om før valget, er vi nu ikke enige om. Det, man før var for, er man nu imod, og omvendt. Det var lige før jeg fik opfattelsen af, at man havde til hensigt i Socialdemokratiet at prioritere partitaktiske hensyn over hensynet til de konstruktive løsninger og f.eks. til de uddannelsessøgende, som gennem forslagene her vil få mulighed for at få en uddannelsesplads. Men det kan jo simpelt hen ikke være rigtigt. Sådan kan Socialdemokratiet ikke optræde.

Så uanset, hvad fru Jytte Andersen har sagt til LO-Bladet, og uanset hr. Ole Vagn Christensens bemærkninger om sorteperspillere, uanvendelighed, Storm P.-modeller osv. vil jeg vælge at opfatte Socialdemokratiets melding i dag sådan, at der er nogle ting, som fortsat skal forhandles. Men hovedideen som sådan, at forbedre strukturen på arbejdsmarkedet og dermed opnå et provenu ved nogle besparelser på dagpengeforslagene og efterfølgende anvende disse til flere uddannelsespladser, må man ganske hurtigt kunne nå til enighed om, også med Socialdemokratiet. Det er i alt fald regeringens hensigt at opnå en sådan enighed.

Jytte Andersen (S):

Nu ved jeg ikke, hvordan arbejdsministeren læser LO-Bladet eller Det Fri Aktuelt, men tilsyneladende har arbejdsministeren ikke forstået, hvad han har læst. Det, jeg har sagt, og det, der er Socialdemokratiets politik, er, at vi ønsker at medvirke til adfærdssændringer, både når det drejer sig om supplerende dagpenge, og når det drejer sig om hjemsendelse. Vi er enige i, at den første ledighedsuge skal løftes ud og finansieres efter en anden model, men modellen, som regeringen har lagt frem, er vi altså ikke enige i. Vi har et andet bud, og vi vil gerne i Arbejdsmarkedsudvalget medvirke til at finde ud af en mere enkel model. Det, jeg også har sagt, og det, der også er Socialdemokratiets politik, er, at vi er lige så optaget som regeringen af, at vi skal have konverteret nogle af de passi-